

A Kúria a dr. Viszló László ügyvéd által képviselt felperesnek a Szabóné dr. Dénes Éva ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 26.M.1332/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 51.Mf.636.453/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 51.Mf.636.453/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint és 2.700 (kettőezer-hétszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperesnek 2008. október 1-jétől fennállt határozatlan idejű munkaviszonyát a felek 2010. február 19-én közös megegyezéssel 2010. április 6-ára megszüntették. A felperes a keresetében a megállapodást jogellenes fenyegetésre, kényszerre hivatkozással megtámadta és kérte a munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítását és annak jogkövetkezményei alkalmazását.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 26.M.1332/2010/13. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperesi perköltség megfizetésére.A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a megállapodás megkötésekor a felperesen kívül B.CS.K. és A.A. a K.H. Kft. munkavállalói voltak jelen, akik szolgáltatási szerződés alapján az alperes számára is végeztek HR tevékenységet. Tájékoztatották a felperest arról, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának döntése szerint a munkaviszonyát vagy közös megegyezéssel, vagy munkáltatói rendes felmondással megszüntetik, mert a munkavégzésével problémák merültek fel. A felperes a közös megegyezéssel munkaviszony megszüntetést választotta, melyről az okiratot azt alperesi munkáltatói jogkörgyakorló már korábban aláírta. A munkaügyi bíróság által levont következtetés szerint a jogviszony megszüntetésével kapcsolatos döntést a munkáltatói jogkörgyakorló hozta meg. Az erről szóló ajánlatot a K.H. Kft. mint szolgáltató munkatársai csak közölték a munkavállalóval.

A bírói gyakorlat szerint nem jelent jogellenes fenyegetést, ha a közös megegyezéssel megszüntetésre vonatkozó ajánlat elutasítása esetén a munkáltató felmondás közlését helyezi kilátásba. A tanúk igazolták, hogy a lehetséges felmondás indokait ismertették a felperessel, és ezen intézkedés esetére is fenntartották további néhány napig a közös megegyezéssel megszüntetésre vonatkozó ajánlatot. A felperesnek kellő idő állt a rendelkezésére a döntéshez, a megállapodást áttanulmányozhatta. Nem bizonyított, hogy az alperes megbízottjainak jelenléte kényszerítőleg hatott volna rá, illetőleg hogy olyan nyilatkozatot tettek volna,

miszerint nem állítanak ki megfelelő referenciát, illetve hogy Sz.Z. „utánanyúl” a felperesnek. A bíróság a felperes előadásaként értékelte az általa becsatolt N.S. Kft. által elvégzett poligráfós komplex tényfeltáráó vizsgálat eredményét, és mellőzte a felperes arra vonatkozó bizonyítási indítványát, hogy poligráfós vizsgálatra kötelezze a meghallgatott két tanút, mert a bizonyítékokat összességében értékelve azt szükségtelennek ítélte. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 51.Mf.636.453/2011/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperesi másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében figyelemmel a 254. § (3) bekezdésében foglaltakra is annak helyes indokai alapján hagyta helyben. Rámutatott arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója által hozott döntés képviselő útján is közölhető. Ezért nem volt jogellenes, hogy az ügyvezető az akaratát közvetítő útján közölte a felperessel és az sem, hogy az általa aláírt okiratok közül a felperes választásának megfelelőt adták át a részére. A felperes a perben nem bizonyította, hogy jogellenes fenyegetéssel vették rá a megállapodás aláírására. A jelenlévő két személy tanúként egybehangzóan adta elő, hogy kellő időt biztosítottak a felperesnek a döntése meghozatalához. Sürgetés, gondolkodási idő kérése nélkül aláírta az okiratot, a megbeszélés nyugodt légkörben zajlott. A felperes alaptalanul állította, hogy a poligráfós vizsgálat eredményét az elsőfokú bíróság kirekesztette a bizonyítékok közül, azt a felperes előadásaként értékelte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a poligráfós vizsgálati eredmény nem teljes mértékben megbízható, kétséget kizáróan nem tudja igazolni az abban foglaltakat. Ellenkező álláspont esetén sem támasztaná alá a felperes állítását a megfogalmazott kérdések és az arra adott válaszok alapján. A poligráfós vizsgálat nem igazolta a felperes azon állítását, miszerint B.CS.K. részéről elhangzott volna, hogy amennyiben a közös megegyezést választja, akkor Sz.Z. „nem fog utána nyúlni”. B.CS.K. azon kijelentése, hogy „jobban jár ha a közös megegyezést választja”, nem tekinthető jogellenes fenyegetésnek, mert az alperes a rendes felmondásnál anyagilag kedvezőbb feltételeket tartalmazó közös megegyezést ajánlott fel. Azon kijelentése, hogy „amennyiben a felmondást választja a felperes, akkor a cég rossz referenciát fog adni”, szintén nem jogellenes fenyegetés, mivel a felperes nem megfelelő munkavégzésén alapult volna a rendes felmondás, így a munkáltató csak a valós adatokat, körülményeket írta volna a működési bizonyítványba. B.CS.K. azon megjegyzése, hogy „amennyiben a felperes nem írja alá a közös megegyezést, akkor akadályozni fogják az elhelyezkedését”, nem teszi sikeresen megtámadottá a megállapodást. Nem merült fel adat arra, hogy ez kinek a részéről és milyen módon következett volna be. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomását nem tekintette aggályosnak, és indokolatlannak tartotta további

bizonyítékok beszerzését. A csatolt poligráfos vizsgálat eredményét is figyelembe véve nem volt megállapítható az, hogy a felperes nem szabad akaratából döntött a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetéséről. A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, a kereseti kérelmeinek helytadó új határozat meghozatalára irányult. Hivatkozása szerint a felperes a poligráfos vizsgálat eredményével bizonyította igazát. Az alperes munkavállalói pedig az attól történő elzárkózással ezt megerősítették. A hazugságvizsgálat releváns bizonyítéknak minősül, ugyanis a felperes semmilyen más módon nem tudja az állítását igazolni. A bíróságok ezek figyelmen kívül hagyásával a Pp. 8. § (1) bekezdését megsértették. A bíróságok a Pp. 3. § (5) bekezdésébe ütközően folytatták le a bizonyítást. Az el nem fogadott, jogszerűen szerzett bizonyíték elutasítása ugyanis sérti a felperes eljárási jogait a törvény által biztosított szabad bizonyítási rendszer okszerűtlen korlátozásával. A bíróságoknak el kellett volna fogadniuk bizonyítékként, hiszen az alperesi tanúknak lett volna lehetőségük ellenbizonyításra, amennyiben önkéntesen alávetik magukat a hazugságvizsgálatnak. Ennek eredménye figyelembe vételével a bíróságoknak aggályosként kellett volna értékelni a jelenlévő két tanú vallomását. B.C.S.K., A.A. nem alperesi munkavállalóként vették rá a felperest a közös megegyezés aláírására, holott meghatalmazottként nem járhattak volna el, rájuk a munkáltatói jogokat nem lehetett volna átruházni. Ebből eredően a megkötött megállapodás érvénytelen. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott a bizonyítás felvétele, valamint a bizonyítékok értékelése során eljárási szabálysértésre, a Pp. 8. § (1) bekezdése, a Pp. 3. § (5) bekezdése, 206. § (1) bekezdése megsértésére. A bíróságok a felperes által csatolt saját nyilatkozatára vonatkozó poligráfos vizsgálat eredményét a bizonyítékok köréből nem rekesztették ki, azt a fél előadásaként, így a Pp. 3. § (5) bekezdésében foglalt szabad bizonyítási elv szerint értékelték, azonban azt a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a per egyéb adataival, két tanú vallomásával és a felperes egyéb perbeli előadásaival egybevetve saját meggyőződésük szerint bírálták el. A bíróságok által levont jogkövetkeztetés megfelelt a logika szabályainak, és okszerű volt. A döntése a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően megindokolták. Külön kitértek arra, hogy a felperes poligráfos vizsgálati eredményét miként, mennyiben értékelték. Erről a másodfokú bíróság részletesen, a felperesnek feltett kérdésekre és az általa adott válaszokra is kitérő magyarázattal szolgált. Jogszerűen vonta le azon következtetését, hogy a poligráfos vizsgálat eredményének figyelembe vételével sem bizonyította a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján reá háruló bizonyítási teher ellenére, hogy

jogellenes fenyegetéssel vette rá a munkáltató képviselőjében eljáró két személy a közös megegyezésre irányuló megállapodás aláírására: a második kérdésre adott válasz a felperes kijelentését nem igazolta, az első és a harmadik kérdésre adott válasz ugyan igazolta a felperes állítását, de az - a másodfokú bíróság helyes értékelése alapján - nem minősült jogellenes fenyegetésnek. A másodfokú bíróság a negyedik kérdésre adott válasz kapcsán helyesen emelte ki, hogy a felperes állítására tekintettel (a keresetlevél 2. bekezdés 5. francia bekezdése) nem jogellenes fenyegetés, hanem tényyszerű állítás, hogy a felperesnek (nem megfelelő munkavégzése miatti felmondás kapcsán) kiadott rossz referenciák akadályozni fogják a további elhelyezkedését.

Miután a helyesen értékelt poligráfos vizsgálat eredményei nem tették indokolttá a további poligráfos vizsgálat avagy szakértő bevezetését a perbe, ezért az eljáró bíróságok a Pp. 3. § (4) bekezdésének megfelelően helyesen mellőzték azokat mint szükségtelent. A bírói gyakorlat szerint a tanúkat önmagában nem teszi elfogulttá az, hogy a munkáltató alkalmazásában állnak (BH.1999.260.). A Pp. 172. § (2) bekezdésben foglalt figyelmeztetést követően tett, a megállapodás aláírásakor jelenlévő két tanú egybehangzó vallomása - a poligráfos vizsgálat fentebb kifejtett értékelésére tekintettel - nem volt aggályosnak tekinthető, melyet az eljáró bíróságok helyesen állapítottak meg. Helyesen utaltak a bírói gyakorlatra is, miszerint a munkáltatói jogkör gyakorlója által hozott döntés képviselő útján is közölhető (BH.1997.212.). A perben nem volt bizonyított, hogy a munkáltató képviselőjében eljáró két személy a meghatalmazással kapott jogkörüket túllépve járt volna el, és hogy a munkaviszony megszüntetése tárgyában a döntést nem a munkáltatói jogkörgyakorló hozta meg. Téves a felperes azon hivatkozása, hogy az ajánlat megtételére, ezzel kapcsolatosan a felperes tájékoztatására jogosultságuk nem volt, a képviselő ilyen értelmű korlátozását jogszabály nem támasztja alá. A K.H. Kft. és az alperes között létrejött szolgáltatási szerződésnek megfelelően történt részükről a képviselő ellátása.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A munkavállalói költségkedvezményben részesülő felperes helyett a le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. november 28.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró
A kiadmány hitelül:Nné tisztviselő